

انسان‌ها زبانی مشترک دارند

دانشمندان دریافته‌اند که آواهایی که انسان‌ها از آنها برای ایجاد واژه‌های مربوط به اجسام و ایده‌های مشترک استفاده می‌کنند، شباهتی باورنکردنی به یکدیگر دارند، از این رو احتمال می‌دهند انسان‌ها با زبانی جهانی با یکدیگر صحبت می‌کنند.

همشهری آنلاین: دانشمندان دریافته‌اند که آواهایی که انسان‌ها از آنها برای ایجاد واژه‌های مربوط به اجسام و ایده‌های مشترک استفاده می‌کنند، شباهتی باورنکردنی به یکدیگر دارند، از این رو احتمال می‌دهند انسان‌ها با زبانی جهانی با یکدیگر صحبت می‌کنند.

براساس گزارش تلگراف، این کشف جدید، اصول بنیادین زبان شناسی را به چالش می‌کشد، اصولی که می‌گوید زبان‌ها به صورت مستقل از یکدیگر رشد می‌کنند درحالی که در آواهایی که واژه‌ها را ایجاد می‌کنند هیچ معنی ذاتی نهفته نشده‌است.

اما پژوهشی جدید که در آن هزاران زبان مختلف مورد بررسی قرار گرفته‌اند، نشان می‌دهد برای مفاهیم اساسی، مانند اندام‌های بدن، روابط خانوادگی یا جنبه‌های مختلف جهان طبیعت، اصواتی مشترک وجود دارند، مانند اینکه مفاهیمی که به شکلی برای انسان از اهمیت بالایی برخوردارند نوعی سبک بیان شفاهی جهانی را ایجاد کرده‌باشند.

به گفته مورگان کریستیانسن استاد روانشناسی و مدیر لابراتوار علوم عصبی شناختی دانشگاه کورنل، این الگوهای آوایی نمادین در سرتاسر جهان بارها و بارها خود را نشان داده‌اند و مستقل از پراکندگی جغرافیایی انسان‌ها و مرزهای زبانی عمل می‌کنند. به نظر می‌آید پدیده‌ای در وضعیت انسان منجر به ایجاد این الگوها شده‌است که منشأ آن مشخص نیست، اما وجود آن قطعی است.

محققان در این مطالعه دریافتند در بیشتر زبان‌ها واژه‌ای که برای بیان مفهوم "دماغ" استفاده می‌شود حاوی اصوات نه (neh) یا او (oo) است. همچنین در واژه "برگ" در بسیاری از زبان‌ها اصوات ل (L)، پ (P) یا ب (B) استفاده شده‌است یا در واژه "ماسه" صدای "س" مشترک است.

دانشمندان می‌گویند این یافته به آن معنی نیست که همه واژه‌ها با این معانی صداهای مشترک دارند، اما ارتباط میان واژه‌ها در زبان‌های مختلف قدرتمندتر از حد تصور است.

دیگر واژه‌هایی که در میان هزاران زبان مختلف حاوی صداهای مشابه هستند واژه‌های "گزیدن"، "سگ"، "ماهی"، "پوست"، "ستاره" و آب هستند. ارتباط میان زبان‌ها در واژه‌هایی که اعضای بدن را تشریح می‌کنند، مانند "زانو"، "استخوان" یا "سینه" شدیدتر می‌شود.

دانشمندان همچنین دریافتند احتمال وجود آواهایی خاص در واژه‌هایی مشخص در زبان‌های مختلف بسیار کم است. برای مثال احتمال اینکه در واژه "من" صداهای "پ"، "یو"، "ب"، "ت"، "س"، "ر" و "ل" وجود داشته‌باشد بسیار کم است.

این گروه از دانشمندان که متشکل از فیزیكدانان، زبان شناس‌ها و دانشمندان رایانه‌ای از آمریکا، آرژانتین، آلمان، هلند و سوئیس بودند، 40 هزار واژه پایه در 3700 زبان مختلف جهان را که 62 درصد از زبان‌های جهان را تشکیل می‌دهند، مورد بررسی قرار دادند.

یکی از اصلی‌ترین مفاهیم زبان شناسی این است که ارتباط میان آوای یک کلمه و معنی آن خود به‌خودی است، اما مطالعه جدید این اصل را به چالش کشیده‌است.

دانشمندان در این مطالعه نشان داده‌اند که واژه‌های توصیف‌کننده اجسام کوچک تیغ‌دار یا زیر معمولا از آواهای بلند برخوردار نیستند و در مقابل اجسام گردتر از آواهای "او" دار برخوردارند.